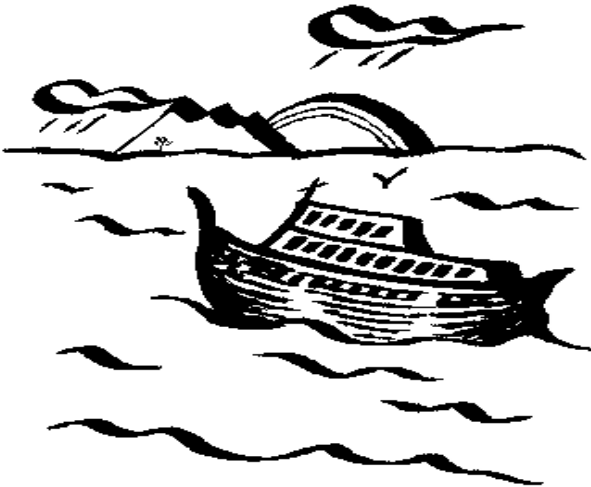

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

37 ste jaargang
14 februari 2016

Meditatie

(Bert Oosthoek)

Een poosje terug las ik een verhaal van iemand die zich had proberen te verdiepen in die dorpsgenoten van Jezus, iemand die een brief schrijft aan Jezus of een eindje met hem oploopt.

En die man zegt dan : "Nog niet zo lang geleden zat je gewoon tussen ons. Nu kies je deze tekst, een profetisch visioen een wereld van gerechtigheid. Ooit ja....

Je begon vanmorgen in de synagoge : Vandaag is het begonnen. Het woord van Jesaja is vervuld. Er was instemming en verwondering. Je hebt het lef om het genadejaar, het jubeljaar, af te kondigen. Dat gaat velen van ons te ver. Je had het mooi moeten houden. Dat genadejaar is al eeuwen als een belofte aangekondigd, maar nooit uitgevoerd. Het zou een hele ontwrichting van onze samenleving geven. Grondbezit moet worden terug gegeven, schulden zullen dan worden kwijt gescholden, land dient braak te komen liggen. Het was veel te gevaarlijk, ook politiek, wat je vanmorgen zei. Je bent nu weggejaagd. Onacceptabel voor de mensen.

Ik denk dat ik die dorpsgenoten wel begrijp. Jezus is in de profetische traditie gaan staan en trekt lijnen naar Elia en Elisa, die uitgerekend in tijden van crisis, van hongersnood, genezing brengen aan een vrouw en een man uit de volkenwereld. Geen eigen volk eerst, maar een doorbreken van het nationalisme.

Kort gezegd; ik denk dat de kritiek is: Jezus had het mooi moeten houden, hij had die buitenstaanders niet zo nadrukkelijk moeten noemen en hij had het niet over de bekering van de aanwezigen moeten hebben, dat kwam nou juist weer veel te dichtbij. Het werd te concreet.

Waar komt het verhaal ons te dichtbij ? Jezus zegt: Nu is het begonnen, geloven is iets heel aards en vraagt om concreet handelen.... In die tijd ging het dan over grondprijzen, kwijtschelding van schulden, vrij laten van slaven.

Waar gaat het bij mij, bij jullie over ?

De afgelopen weken stonden in Nederland in het teken van de actie Kerkbalans, de kerken hebben geld nodig om hun taak te kunnen vervullen, salarissen, gebouwen, maar ook projecten voor het wereld diaconaat. De kerk, wij zelf dus, ziet om naar mensen in nood, naar mensen die vast gelopen zijn en dat omzien naar gebeurt vaak in stilte, de kerk is ook aanwezig, heel bescheiden, in ziekenhuizen, verpleeghuizen, tbs klinieken etc. om naar mensen om te zien .

Ik denk dat Jezus bedoelde met die woorden: "Heden is dit Schriftwoord voor uw ogen vervuld" dat onrecht in deze harde wereld wordt aangepakt, dat mensen worden herschapen, weer recht van lijf en leden worden. Die oproep van Jezus kan heel lastig voor ons zijn omdat hij ons opnieuw in de verantwoordelijkheid stelt om concreet gestalte te geven aan die oude droom van Jesaja, al is het wat ons zelf betreft op heel kleine schaal. Wij horen die uitspraak in de situatie van ons leven nu.

Denk eens mee: Aan wie kan ik een schuld kwijt schelden, voor wie kan ik het leven weer leefbaar maken, wie wacht er op mijn woord van verzoening, mijn woord van vergeving? Met wie ben ik bereid iets te delen van mijn genoeg?

Dat kan gaan over geld, maar het kan ook gaan over aandacht, sympathie, zorg, respect, gevoel van eigenwaarde. Daar zou ieder van ons nu mee kunnen beginnen als we dat woord van Jezus een plek willen geven in onze situatie.

Mocht het nu zo zijn dat je bij jezelf denkt: ach wat stelt het nou voor wat ik doe, wat schieten we daar nou mee op dan heb ik ten slotte nog een paar gedachten die ik vond bij Marinus van de Berg, een verpleeghuispastor. Hij schrijft:

Licht, de duisternis ingedragen, verdrijft niet alle duisternis, maar vermindert wel haar macht.

Liefde, de wereld ingedragen, verdrijft niet alle haat, maar tast wel haar tanden aan.

Hoop, de wereld ingedragen, verdrijft niet alle wanhoop, maar ontmantelt haar wel.

Vrede, de wereld ingedragen, verdrijft niet alle oorlog, maar zet wel een andere toon.

Troost, aan mensen aangedragen, verdrijft niet alle verdriet, maar verlicht het wel.

Verbondenheid, aan elkaar opgedragen, verdrijft niet alle eenzaamheid, maar verlicht haar wel.

+++++

Veertigdagentijd

(Bert Oosthoek)

Pasen wordt in de christelijke traditie altijd gevierd op de eerste zondag na de eerste volle maan in de lente. Op 21 maart begint de lente, 23 maart is het volle maan, dan valt Pasen dit jaar op 27 maart. Zo varieert de paasdatum en daarmee ook de datum van Hemelvaart en van Pinksteren.

Pasen valt vroeg dit jaar, terwijl op die dag ook de klok wordt vooruit gezet en de zomertijd begint. Dus: let op de tijd.

De zes weken voor Pasen zijn van oudsher bekend als de Vastentijd of Veertigdagentijd. Tijd van voorbereiding op het verhaal van lijden, sterven én opstanding van Jezus. Vasten: een tijd van soberheid. Vroeger golden strikte regels: geen snoep, geen vlees. De oudere generatie herinnert zich de verhalen van Godfried Bomans vast nog wel. In onze tijd zijn er niet meer de vaste patronen, maar er is wel een hernieuwde belangstelling voor het vasten. En dat is goed: ter voorbereiding op wat toch het hart van geloven is - Pasen, nieuwe hoop, verrijzenis - mogen we ons bezinnen op wat dat voor ons betekent.

Niet zomaar meegaan, maar keuzes maken waarin jij die weken wilt versoberen, om aandacht te schenken aan waar het in je geloof om gaat. Ja, ook je eigen geloof: wat doet het je, hoe leef je er mee. waardoor raak je geïnspireerd? Voor de een zal het zijn: geen alcohol in die weken. Voor een ander: afzien van televisie. Weer een ander zal kiezen voor het afzetten van de smartphone. Je kunt ook in die weken bewust tijd maken voor bezinning: stille tijd. iedere dag een tekst of een lied lezen.

Ook in de kerk is te merken wanneer de Veertigdagentijd begint. De kleden worden paars: de kleur van bezinning en inkeer. Het glorialied verdwijnt uit de orde van dienst tot Pasen.

Centraal in de lezingen staat de weg van Jezus naar Pasen.

We bereiden ons voor, in soberheid misschien, maar dat doen we om des te beter te verstaan wat we vieren als het Pasen wordt.

Samenvatting kerkenraadsvergadering (8 febr. Secretaris)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Bert Oosthoek van harte welkom. De dominee houdt een inleiding over Lucas 4 vers 21-30. "Geen profeet is geliefd in zijn geboortestad". (zie Meditatie).

De agenda wordt aangevuld met het onderwerp: Doopliturgie.

De notulen zijn een correcte weergave van de vergadering. Naar aanleiding van de notulen wordt opgemerkt dat we dit voorjaar weer een EHBO training gaan doen aangevuld met een training met een defibrillator.

De ingekomen en uitgestuurde post.

- a. Er waren diverse mails over de crematie van Willy Bakker. Een aantal leden van onze gemeente waren daarbij aanwezig. De dienst was via internet te volgen. Gert Jansen blijft in Delden wonen.
- b. Bij de NTV zullen de komende tijd een aantal films vertoond worden uit de privé verzameling van onze secretaris.
- c. Maria Jobse is verhuisd naar Montebello en heeft haar Groot Letter Liedboek geschonken aan onze kerk. We danken haar daarvoor en tevens voor de jaren dat ze naast Chris Ooms ook organist was in onze kerk.
- d. Periodiek wordt een kleine kring mensen middels een mail van Tiny Berkman, op de hoogte gehouden over de ziekte van Chiel. Sinds 8 februari wonen ze weer in hun eigen huis. Chiel moet nog 2x een chemokuur ondergaan.
- e. Voor onderhoud van de Kerkzaal hoeven we gelukkig geen grote post op te voeren nu Henk na lang zoeken de oorzaak van de lekkage heeft gevonden en hersteld. Henk, hartelijk dank.

- f. De heer Adrie Scheele dankt onze gemeente dat wij zijn vrouw hebben herdacht in onze kerkdienst van eind november.
- g. In de Kerkband van Costa del Sol lezen wij dat deze gemeente in maart haar 40 jarig jubileum gaat vieren. We kijken wie van ons hen daarmee persoonlijk gaat feliciteren.
- h. Een predikanten echtpaar heeft zich spontaan aangemeld om een periode bij ons te werken. Zoals gebruikelijk, sturen wij dit verzoek door aan de wervingscommissie in Nederland.

Pastorale zaken.

- Wilt u dominee Bert Oosthoek (met partner Nynke) graag op bezoek, bel hem dan even (965 785 045).
- De inloopochtend op 26 jan. is goed bezocht. Het ging over onbekende krachtige vrouwen. Paulus blijkt toch vrouwvriendelijker te zijn dan we dachten. Zeer boeiend.
- Zoals u afgelopen zondag gehoord hebt is er een verzoek binnengekomen voor het dopen van een kind. Maandagmiddag 8 febr. heeft het doopgesprek plaatsgevonden met de ouders. Ds. Bert Oosthoek en ambtsdrager Derk Rozema, hebben dit doopgesprek gevoerd. Er zijn geen bezwaren dus de doopdienst gaat plaatsvinden op zondag 21 februari.
- De volgende inloopochtend is op dinsdagmorgen 23 februari. Het zal gaan over het boek van Piet Schelling met als titel: Vreemd en bizar. In deze Kerkband geeft ds. Bert Oosthoek een toelichting.
- Ds. Bert Oosthoek doet een voorstel over de invulling van de Goede Vrijdagdienst. De vergadering is akkoord.

Kerkband. Ieder wordt weer gevraagd om een bijdrage te leveren. Ook u kunt teksten aanleveren die u van belang vindt voor ons allen.

Rondvraag.

- Om het nieuwe predikanten eenvoudig te maken om leden te bezoeken, is in Nederland een navigatiesysteem aangeschaft die met een groot aantal adressen van leden gevuld gaat worden.
- Door schenking beschikken we over twee damesfietsen (naast de twee die reeds in de pastorie staan). Ze zijn oud maar wel degelijk. Wie interesse heeft kan zich melden bij de secretaris.
- De oprit van de pastorie is zeer ongelijk en moet gladder gemaakt worden om struikelen te voorkomen.
- De elektronische piano die geschonken was door de fam. Warnink, stond af te takelen in de berging van de pastorie. We hebben een gegadigde gevonden die een aardig bedrag daarvoor in de collecte van de voedselbank heeft gedaan.
- De bloesemtocht is vrijdag 12 februari. We hopen op mooi weer, veel bloesem, nieuwe indrukken en veel gezelligheid.

Sluiting. Ds. Bert Oosthoek sluit de vergadering met gebed.

Daarna genieten we in een informele sfeer van hapjes en drankjes samen met Bert en Nynke Oosthoek.

Inloopochtend: “ Vreemd en bizar “ *(Ds. Bert Oosthoek)*
n.a.v. Het boeje lastige Bijbelverhalen van Piet Schelling.

“Geweld, mishandeling, seksuele uitpattingen, opdrachten die inhumaaan zijn”, het staat allemaal in de Bijbel. In dit boek zoekt de auteur antwoord op de vraag of deze bizarre verhalen betekenis hebben in onze tijd.

“Daar kan ik niets mee!” hoor je mensen wel eens zeggen, als zij een vreemd of bizar verhaal in de Bijbel lezen. Teksten die indruisen tegen onze wetgeving, onze normen en waarden, onze rechtsorde, onze humaniteit. We weten er geen raad mee, zeker niet als God daarin een rol speelt. Moeten we zulke teksten negeren of doodzwijgen? Of zoeken we naar een uitleg waar we in onze tijd wél mee uit de voeten kunnen?

Dat laatste doet Piet Schelling in dit boek. Hij bestudeert een aantal van zulke buitenissige teksten. Daarbij strijkt hij de ruwe teksten niet glad, maar probeert ze nauwkeurig te lezen en de boodschap voor deze tijd er in te ontdekken.

Een spannende lees oefening die verrassende en bruikbare inzichten biedt.

Dit boekje wordt in onze wijk gemeente in Arnhem in een gesprekskring besproken. De vijftien deelnemers tonen zich zeer geïnteresseerd. Het lijkt me spannend om een aantal inloopmorgens in Denia aan dit boekje te besteden.

Wonderteken

(ingebracht door Henk de Jong)

Dit heeft Jezus in Kana, in Galilea, gedaan als eerste wonderteken.

Hij toonde zo zijn Grootheid en zijn leerlingen geloofden in Hem. Johannes 2:11

Jezus verandert water in wijn. Het is zijn eerste wonderteken. Wat betekent dat? Is het eerste in volgorde of eerste in rangorde? Het kan allebei. De Statenvertaling heeft: ‘Dit beginsel der tekenen heeft Jezus gedaan te Kana in Galilea’. Dat maakt dat zinnetje nog meer bijzonder. Water in wijn veranderen, kwam Jezus daarvoor naar de aarde? Hoe nodig was dat, in vergelijking met zieken genezen, demonen uitdrijven of doden opwekken?

Uitgerekend water in wijn veranderen is het eerste teken. Daarin openbaart Jezus zijn grootheid (‘heerlijkheid’ hebben andere vertalingen) het is als het ware de ouverture: zo begint Jezus zijn programma.

Wij zijn gewend dat de Bijbel in hoofdstukken is ingedeeld. Maar zo heeft Johannes zijn verhaal niet geschreven. We kunnen hoofdstuk 2 niet los lezen van hoofdstuk 1.

Ik noem drie voorbeelden van de verbinding tussen hoofdstuk 1 en 2.

in het laatste deel van hoofdstuk1 zien we drie maal de uitdrukking ‘de volgende dag’. En dan begint hoofdstuk 2 met ‘Op de derde dag’. Het is een aansluitend verhaal dat in één week tijd plaatsvindt. Zeven dagen en dan een bruiloft. Zou die ook zeven dagen hebben geduurd?

Verder wordt in Johannes 1 van zes leerlingen beschreven hoe ze geroepen zijn: Andreas, Johannes, Simon Petrus, Jacobus, Filippus en Natanaël. De HSV vertaalt vrij letterlijk: Deze vond als eerste zijn eigen broer Simon. Dat betekent dat er nog iemand naar Jezus bracht: Johannes bracht Jacobus bij Jezus. Dan komen deze zes aan bij die bruiloft en er staan daar uitgerekend zes stenen watervaten. Voor elke leerling èèn.

En samen met Jezus verschijnen er dus precies zeven mannen op de bruiloft.

Ten slotte, in het eerste hoofdstuk is vers 14 een kernvers: Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond..... en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader’.

Die omschrijving komt hier terug: Op de bruiloft te Kana toonde Jezus zijn grootheid en zijn leerlingen geloofden in Hem. Zeven is een getal dat in de Openbaring aan Johannes een grote rol speelt. In het evangelie komt dat getal ook voor, maar dan op een meer verborgen manier. Je moet als lezer zelf tellen. In Johannes 4: 54 schrijft hij over het tweede wonderteken, maar daarna telt Johannes niet meer. Alsof hij suggereert: Tel zelf maar verder. En als je verder telt dan heb je er precies zeven geteld als je aankomt bij 20:30-31.

‘Jezus heeft nog veel meer wonderen gedaan voor zijn leerlingen, die niet in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door dit te geloven leeft door zijn naam.’ Direct daarna verschijnt trouwens weer het getal zeven. We lezen dat Petrus, Tomas, Natanaël, de zonen van Zebedeüs en nog twee leerlingen gaan vissen. Zeven leerlingen..

Maar het gaat nu om de wondertekenen, precies zeven. Hij doet die tekenen voor zijn leerlingen. Bij de bruiloft vermeldt hij uitdrukkelijk dat Jezus leerlingen in Hem geloofden.

Ook in hoofdstuk 20 staat dat Hij de wondertekenen voor zijn leerlingen gedaan heeft. Niet voor iedereen dus, maar voor zijn leerlingen. En Johannes heeft het opgeschreven voor ons, zijn lezers.

Opdat ook wij geloven en zodoende leven!

Wordt vervolgd.

Simon Kadijk

P.S. waarom zou juist de verandering van water in wijn het eerste teken zijn geweest?

Een Chassidisch verhaal

(Bram Gerth)

Ds. Paul Saraber heeft in zijn Onbijbels Dagboek” een verhaal opgenomen dat hij, aldus het opschrift, gevonden heeft bij H. van Praag. Het is, vind ik, een mooi verhaal en daarom vertel ik het weer verder in onze “Kerkband”, want mooie verhalen moeten altijd weer verder worden verteld.

Het verhaal speelt in Rusland in de tijd dat de tsaar altijd even de andere kant op keek wanneer de Kozakken te keer gingen tegen Joden en Islamieten.

Zo kon het gebeuren dat een Jood die op de vlucht is voor de Kozakken zijn toevlucht zoekt in een klein dorpje en waar zou hij beter terecht kunnen dan bij de rabbijn. De rabbijn, bekend met de Zeven Noachidische Wetten aarzelt niet om de vluchteling op te nemen. Want staat in deze Wetten niet geschreven dat een mensenleven gerespecteerd moet worden, dat ieder een mens een wereld op zich is en dat wie een mensenleven redt, een hele wereld redt?

Maar de inwoners van het dorp die aan de weet zijn gekomen dat de vluchteling door de rabbijn verborgen wordt gehouden roepen hem ter verantwoording en zeggen: “ Je hebt een vreemde man onderdak verleend en verbergt hem voor de Kozakken. Wanneer hij door de Kozakken bij u gevonden wordt dan lopen de levens van alle dorpelingen met hun kinderen gevaar. Neem uw verantwoording en lever de man uit”.

De rabbijn zoekt vertwijfeld naar een oplossing die hij verantwoorden kan. De hele nacht bestudeert hij de Talmoed en eindelijk vroeg in de morgen vindt hij een tekst met de woorden.” Het hele volk behoeft niet om te komen omwille van één man”. Hij leest het betreffende gedeelte aan de de vluchteling voor en vertelt de man dat hij, wanneer de Kozakken komen, hem zal uitleveren. Tegen de middag verschijnen de Kozakken in het dorp en eisen van de rabbijn dat hij hun zal vertellen waar de vluchteling zich verborgen houdt.

Zo niet dan zal het hele dorp platgebrand worden.

"Hij is hier" zegt de rabbijn en de Kozakken voeren de man weg. Het hele dorp haalt opgelucht adem en viert feest tot diep in de nacht.

De rabbijn neemt geen deel aan de feestelijkheden. Hij zit op zijn kamer, intens verdrietig en vervuld van schuldgevoel.

Plotseling staat de profeet Elia voor hem en zegt: "Wat heb je gedaan?" De rabbijn zegt: "Ik heb een man laten omkomen maar het dorp gered."

"Die man was de Messias", zegt Elia. "Hoe kon ik weten dat die man de Messias was" verdedigt de rabbijn zich.

"Als je niet de hele nacht de Talmoeud had zitten te bestuderen maar één keer naar het gezicht van de man had gekeken, dan had je het geweten" antwoordde Elia.

Een aangrijpend verhaal. Het leert ons dat het bestuderen van de theologie, het van buiten leren van bijbelteksten, het strijden over dogma's, vrijetijdsbesteding is en dat het aankijken van de ander een opdracht is.

Zo zie je wat je aanricht in een mensenziel.

Kijk elkaar aan en herken de blik van de levende.

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl

www.reliwerk.nl

www.vrijzinnig.nl

www.protestant.nl

www.kerknieuws.nl

www.refdag.nl

www.statenvertaling.net

www.igniswebmagazine.nl

www.cgk.nl

www.debijbel.nl

www.vrijzicht.nl

www.christelijkweekblad.nl

www.hetgoedeleven.com

www.bruggenbouwers.com

www.nieuwwij.nl

www.ikonrtv.nl

Joden kunnen ook verlost worden.

(Bram Gerth)

Het was maar een klein berichtje maar ik vond het wel de moeite waard om het even door te geven. Het betreft een onlangs door het Vaticaan gepubliceerd document waarin staat dat Joden ook verlost kunnen worden, zelfs als ze zich niet bekeren tot het katholicisme. Volgens de Jezuïet James Martin, redacteur van *America Magazine*, is het document een aanpassing op het uit 1965 daterende *Nostra Aetate*, het document van het Tweede Vaticaanse Concilie waarin de relatie tussen Joden en christenen werd bijgelegd. Hoe het kan dat mensen die niet in Jezus als verlosser geloven toch verlost kunnen worden, en dus een plaatsje in de hemel kunnen krijgen, weten ze bij het Vaticaan ook niet precies. Letterlijk staat er in de nieuwe tekst: " Dat de Joden deelnemen in G' ds verlossing is theologisch boven elke twijfel verheven, maar hoe dit mogelijk is zonder Christus expliciet te erkennen blijft een ondoorgrondelijk mysterie". *Waarvan akte! (mijn woorden)*

Is er leven NA de geboorte? (ingebracht door Allard Draaisma)

Er waren eens twee baby's in de baarmoeder van een moeder. De ene vroeg de ander; "Geloof jij in een leven na geboorte"? De ander antwoordde: "Natuurlijk er moet iets zijn na geboorte". Misschien zijn we hier om ons klaar te maken voor wat we later zullen zijn. "Onzin", reageerde de ander. "Er is geen leven na geboorte, wat zou dat leven moeten zijn"?

"Ik weet het niet, maar er zal meer licht zijn dan hier, misschien lopen we met onze benen en eten we met onze mond". De ander riep: "Dat is absurd!, lopen is onmogelijk en eten met onze mond, waanzin! De navelstreng zorgt voor voeding,

leven na geboorte is onmogelijk, de navelstreng is te kort"
"Ik denk dat er iets is en misschien is het er anders dan hier,

De ander reageerde:"Niemand is ooit teruggekeerd van daar
Geboorte is het einde van het leven en na geboorte
is er niets anders dan donkerte en angst
en het brengt ons nergens"

"We weten het niet", reageerde de ander
"Maar zeker zullen we moeder zien en zij zal voor ons zorgen"

"Moeder?? Geloof jij in moeder? Waar is ze nu?
"Ze is helemaal om ons heen, het is in haar waar wij leven,
zonder haar zou deze wereld er niet zijn"
"Ik zie haar niet, dan is het logisch dat ze niet bestaat"
Waar de ander op reageerde:
"Soms als je in je stilte bent, dan kun je haar horen,
dan kun je haar ontvangen.

"Ik geloof dat er een realiteit is na geboorte
en wij zijn hier om onszelf klaar te maken voor die realiteit"..

*Vertaald uit het Engels uit: * Bron van Wijsheid**

Bisschop Ernst

(Paul Saraber)

Een lange gestalte, een beetje breekbaar, smal hoofd en een iets te ' zwaar montuur. Bisschop was hij te Breek en een zeer ontwikkeld man. Hij bestuurde het bisdom met wijsheid. West-Brabant en Zeeland. Jaren was hij voorzitter van Pax-Christi en betrokken bij de 8-mei beweging. Het bisschoppelijk paleis bevindt zich aan de Veemarktstraat. Een statig huis met grote openslaande deuren naar de tuin waarin, als ik mij dat goed herinner, een grote beukenboom staat. Hij ging stilletjes zijn gang. Deed nooit ferme uitspraken, maar wist wel wat hij wilde.

De bisschoppelijke kerk was de Michaelskerk tegenover de Markuskerk waar ik predikant was. Deze bisschop was tevens mijn bisschop. Als ik ontvangen werd, sprak hij openhartig. Weet u," zei hij eens, 'niet alleen de protestanten in Nederland zijn calvinistisch, ook de Rooms-katholieken.

"Hoe bedoelt u dat?" "Als de Paus iets zegt, denkt men in Nederland dat dit ook uitgevoerd of nagekomen moet worden. Dat bedoel ik met calvinistisch. Men loopt te hoop, zet zich af of probeert met volle overgave hieraan gevolg te geven. Kijk in de echte Rooms-katholieke landen hanteert men de uitspraken van de Paus anders. Eerbiedig en gelovig zegt men: ja. Vervolgens worden alle paperassen in een lade van het bureau geworpen en denkt niemand hier meer aan. Geen haan die ernaar kraait, zelfs die van Petrus niet en dat wil wat zeggen." Hij glimlachte. Hij bouwde zijn bisdom op vele pastorale krachten, zelfs op die van vrouwen. Vulde alle vacatures op en ging naar Rome. Volstrekt ervan overtuigd dat het goed was. De Paus verheugde zich niet. Wel Degene die bisschop Ernst diende!

(overgenomen uit: Onbijbels dagboek)

Deugd en/of ondeugd van.....

(Cor Pors)

Dit is de naam van een nieuwe rubriek in de kerkband. Het is een plaats waar onze gemeenteleden een leuke, interessante of een beetje ondeugende belevenis in een kort verhaal in proza kunnen weergeven. Er is gigantisch veel talent in onze kerk en er zijn ook heel gewone mensen, die best wel eens een eerlijk verhaal kwijt willen.

In het algemeen is het niet interessant om een opsomming te lezen van : geboren vóór de oorlog, getrouwd, vier kinderen, was leraar nu pensionista, enz. enz., maar een leuke belevenis daar is iedereen in geïnteresseerd. Vandaar de wat prikkelende titel.

Het is ook een unieke gelegenheid om elkaar eens van een andere kant beter te leren kennen.

U kunt uzelf opgeven als auteur voor de volgende maand óf u wordt door mij benaderd. Wees niet bang, durf te schrijven!

Het vierde verhaal is van Wim van der Velde, dat u hieronder ziet afgebeeld:

HONGERWINTER

Voor mijn verhaal neem ik jullie mee naar de winter 1944-1945. We kennen deze winter als de hongerwinter. We woonden in Bussum en waren thuis met een groot gezin. De scholen in Bussum waren voor een groot gedeelte in beslag genomen door de Duitsers. Onze school had ruimte toegewezen gekregen in een ander gedeelte van Bussum. Aangezien onze schoenen allang versleten

waren en er thuis niets te eten was werden we uiteindelijk thuis gehouden en hoefden we niet meer naar school. Een looptocht van een half uur kostte ons te veel calorieën. Om 's middags 12.00 uur werd ik er meestal op uitgestuurd om in het Spiegel mijn kostje op te halen.

In de fabriek van Bendsdorp was een gaarkeuken ingericht waar ik soms mocht eten. Na afloop mocht ik dan de grote kookketel uitlepelen. Veel van de adressen in het Spiegel waar ik wat te eten kreeg kan ik mij nog goed herinneren.

Op een dag, begin februari 1945 kregen we van onze ouders te horen dat we naar Friesland zouden gaan. Op de Huizerweg in Bussum, achter de Hervormde kerk, stond het verenigingsgebouw "Eltheto" Daar moesten we op een middag ons melden en zouden door de Hervormde kerken naar Friesland gebracht worden. (Ditzelfde gebouw werd later de eerste televisie studio.)

Mijn vader bracht ons, mijn 3 zusjes en 3 van mijn broers en mij hier naar toe. Mijn moeder bleef met mijn 2 andere broertjes thuis.

Voor mijn gevoel, na lang wachten, werden we, met een heel stel andere kinderen, met paard en wagen naar Huizen gebracht. Daar lag in de haven een botter klaar. We moesten naar het ruim beneden klimmen waar men voor ons stro op de bodem had gelegd. In het midden stond de mast, door het ruim op de bodem, wij zaten een beetje voor de mast.

Achter ons lagen een stuk of 6 oudere jongens die ook meegingen naar Friesland.

Toen het donker werd gingen we onder zeil. Zo rond middernacht kwamen we voorbij Urk, daar hebben we een poos gelegen in het donker en hoorden we boven ons hoofd vliegtuigen ronken. Later heb ik gehoord dat het Tommy's waren die naar Duitsland vlogen. Toen het weer rustig was zeilden we weer door tot Lemmer.

We waren nog ver buiten Lemmer toen we stopten en de jongemannen met roeiboten van boord gehaald werden. (waarschijnlijk onderduikers) We konden toen de sluisen van Lemmer passeren waar Duitse soldaten met geweer in aanslag ons controleerden. Na Lemmer voeren we door naar Bolsward. Daar mochten we van de botter af en werden we naar de Hervormde kerk gebracht. In de kerk stonden mijn aanstaande pleegouders te wachten die mij meenamen naar Sneek. Mijn pleegouders hadden midden in de stad, tussen de huizen, een boerderij.

Ik ging er, na lange tijd weer naar school. Tegenover de Hervormde kerk in Sneek stond een school, (nu staat er alleen nog de gevel, met achter de gevel een heel nieuw gebouw). Deze school had een schippersklas waar ik naar toe mocht. Dat de Duitsers zich aan het terug trekken waren werd duidelijk door het volgende.

Midden in Sneek stond een gebouw "deWaaag" (nu Febo). Dat werd door de Duitsers gebruikt als munitiemagazijn.

Op een morgen werd ik door een Duitse soldaat tegengehouden, ik mocht niet verder lopen. Een uur later brak het vuurwerk los.

De Duitsers hadden het hele gebouw in de brand gestoken en van ver kon je het lawaai van ontploffende munitie horen. Onze bevrijding in Sneek werd op een nacht met veel lawaai ingeleid. De boer, mijn pleegvader, werd midden in de nacht opgetrommeld om met zijn paard en wagen een groep Duitse soldaten naar Lemmer te brengen. Zij hoopten van daar naar Noord Holland over te steken. Halverwege de tocht naar Lemmer kwamen de Tommy's over en de soldaten vluchten alle kanten op. Mijn pleegvader haakte het paard los, sprong op zijn rug en vluchtte de weilanden in. Hij kwam 's ochtends natuurlijk zonder wagen weer terug. Niet zo lang daarna kwamen al deze colonnes met duizenden Duitse soldaten terug uit Lemmer, achter bij ons langs over de Prins Hendrikkade. Lopend op weg naar Groningen. Links en rechts bewaakt door Engelse soldaten. We hebben uitgekeken of onze wagen er bij zat, maar helaas, hij werd niet terug gevonden. Voor het stadhuis hebben we met de Engelse soldaten onze bevrijding gevierd. In juni konden we weer naar huis in Bussum. We werden verwelkomd met Zweeds wittebrood met stroop. Ook dat plekje in de kast waar mijn moeder dat bewaarde zie ik nog voor mij, als de dag van gisteren.

Heel eigenaardig, heel veel dingen zie ik nog als een film voorbij gaan, maar hoe we weer naar huis zijn gegaan zie ik niet voor mij, dat is blanco.

De vraag naar de dood.

(ingebracht door Derk Rozema)

Arjan Plaisier stelt over euthanasie en de maatschappelijke druk op artsen: 'De dood is niet 'maakbaar'. Met de dood valt niet te spotten. Hoe luchthartig daar soms over wordt geschreven en gesproken: het is een ernstig onderwerp. Met ernstige onderwerpen is niets mis. Wie de ernst uit het leven haalt, maakt er een lachertje van. Ieder sterft zijn eigen dood en het hoort bij ons mens-zijn de eigen dood serieus te nemen. Er is een groeiende tendens om de dood niet af te wachten, maar om de regie in eigen hand te nemen. Het aantal gevallen van euthanasie in het jaar 2014 is met 10% toegenomen en op 5.300 uitgekomen. Er zijn in ons land regels en protocollen in het geval dat een verzoek tot euthanasie gedaan wordt. In principe gaat het om ondragelijk en uitzichtloos lijden. Daarbij speelt de afweging van artsen een belangrijke rol. De arts kan nooit de automatische uitvoerder zijn van de doodswens van een cliënt. Ik denk dat dit een goede regeling is. Volgens de KNMG is er steeds meer een ongewenste maatschappelijke druk op artsen om euthanasie uit te voeren. Euthanasie wordt daarbij als een recht gezien. Een arts die een verzoek niet inwilligt, wordt gezien als iemand die je jouw rechten ontnemt. Hier komt nu van de kant van vele artsen verzet tegen. Deze artsen constateren dat achter de wens tot euthanasie vaak de nodige onzekerheid zit. Onzekerheid, die de nodige speelruimte vraagt om niet overhaast, onder druk of uit opwelling tot euthanasie over te gaan. De speelruimte om opnieuw de vraag naar de eigen dood én naar het eigen leven te stellen.

Doen en ondergaan

Ik ben ervan overtuigd dat onze menselijkheid schade leidt, wanneer levensmiddelen gemakkelijk beschikbaar kunnen worden. De dood kan niet 'zomaar'. De dood is niet 'maakbaar'.

Ik denk dat rond euthanasie vaak niet alleen een eenzijdig beeld van de dood naar voren komt, maar ook van het leven. Het leven is doen én ondergaan. Het is activiteit én passiviteit. Het is actor zijn én patiënt. We leggen in onze cultuur heel veel nadruk op het eerste van deze paren, maar het tweede wordt vergeten. Het leven is ook ondergaan, dragen en verdragen. We kunnen het leven niet 'levend' uit. Voor dat alles is moed nodig. Moed is een belangrijke deugd.

Wat fijn dat er ook plaatsen waar aandacht is voor mensen, waar het doodsverlangen veel serieuzer wordt genomen dan dat er automatisch gehoor aan wordt gegeven. Waarin het laatste deel van het leven, met alles wat een mens kan treffen, niet alleen maar wordt beschouwd als een slot dat een aanval op je waardigheid is. Waarin het gezien wordt als een deel dat bij je leven hoort en waarbij soms nieuwe dimensies van je leven oplichten, met hoeveel moeite, verdriet en ontluistering dat alles ook gepaard kan gaan.

Euthanasie betekent 'een goede dood'. De vraag wat een goede dood is, is niet zomaar te beantwoorden. Ieder sterft zijn eigen dood, zoals ieder zijn eigen leven leidt. Leven en dood stelt ons voor de laatste vragen. Vragen die onze vragen zijn en die ons toch onze macht te boven gaan. In dat domein van jouw leven en jouw dood en dat besef dat het je te boven gaat, krijgt een zinnetje uit een oude catechismus een enorme lading. Op de vraag 'wat is je enige troost in leven en sterven' klinkt het antwoord: 'dat ik niet van mijzelf ben, maar van Jezus Christus, die zich voor mij heeft ingezet met zijn leven en zijn dood'. Wat een ontroerend en tegelijk ijzersterk woord.

dr. Arjan Plaisier, scriba van de generale synode van de Protestantse Kerk in Nederland

>Bron: www.protestantsekerk.nl/actueel, bericht d.d. 7 januari 2016

Muziekagenda

(Cor Pors)

- Vrijdag 26 februari 2016 Romantiek met Schubert, Chopin en Mendelssohn
Aan de vleugel: Antonio Galera
- Vrijdag 25 maart 2016 Grote kwartetkunst van Haydn, Mozart, Brahms en J. Strauss
Odessa Strijkkwartet
- Vrijdag 29 april 2016 New Orleans te gast in Denia voor vrienden van Lionel Hampton en Louis Armstrong
"Tumbata Jazz & Friends Big Band met Eva Olivencia

Deze concerten vinden plaats in het Denia Centro Social, abonnementen voor 4 concerten 38 €, elk concert apart 13 €. Aanvang 19.00 uur.

Voorverkoop: Tel 965 788 840 of aan de avondkassa

- Zondag 8 mei 2016 Moederdagsconcert van de organist *Josep Vicent Giner* in de Stadskerk van Pedreguer.

Nadere informatie volgt!

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- Dominicaanse Republiek
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

In februari, maart en april is ds. Bert Oosthoek uit Arnhem onze predikant.

Indien u prijs stelt op huisbezoek verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal medio van de maand beschikbaar. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 20 maart uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraadsvergadering** wordt in principe gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van te voren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D
Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Denia.
Elke zondag om 11 uur (aansluitend
koffie/thee drinken)

Kerkgebouw:

Kerkdiensten:

Pastorie,

Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Denia
e-mail: pastorienig@gmail.com
Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Predikant:

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon:	96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea		60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea,		68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa		96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa		96 574 7431
Huismeester	Chris de Jong, Teulada		67 772 9509
red. Kerkband	Bert Boxtart, Javea		67 636 0501
1 vacature			

De emailadressen van de kerkenraadsleden vindt u op de website.

Organisten:

Edo Luynenburg	96 575 6547
Cor Pors	96 646 0841
Peter Neeteson	63 497 9620 of
	0031-622413706

Hulp in nood:

Martine Gerth	96 579 5152
Ati de Jong	63 023 8424

Website:

www.kerkdenia.nl

Email:

ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje:

Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland:

Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia